

ЛЮДСЬКЕ ЖИТТЯ КРІЗЬ ПРИЗМУ ОБ'ЄКТИВА

„Назустріч самому життю: мій край, мої земляки, моя душа” – саме під такою назвою 25 листопада у Свалявському РБК стартувала персональна виставка члена Спілки фотохудожників Закарпаття, лауреата багатьох обласних, Всеукраїнських та Міжнародних фотоконкурсів, патріота рідної землі, талановитого фотохудожника Миколи Поцка.

Подивитися на життя очима людини з мистецькою іскрою в серці, зі сторони побачити буденну неповторність, насолодитися мальовничістю панорам Свалявщини, зануритися в атмосферу краси і таланту до районного Будинку культури завітали начальник управління культури Закарпатської ОДА Юрій Глеба, начальник відділу культури і туризму Свалявської РДА Наталія Шелеп, голова Спілки фотохудожників Закарпаття Володимир Ньорба, громадські діячі, жителі та гості міста, яких під звуки „Сантани” у виконанні гурту „Сонячне Закарпаття” митець Микола Поцко, котрий днями відсвяткував 60-річний ювілей, зустрів з сповненим невимовної радості поглядом та щирою посмішкою.

Прекрасна феєрія людських почуттів – саме такими словами можна описати частину презентованих автором експозицій. Чому? Бо на світлинах – фотороботах, які мали би бути утверджуючим фактом 58-літньої творчої діяльності майстра – зображені не зібрані впродовж творчого шляху та акуратно виставлені в унікальну експозицію нагороди ювіляра, не портфоліо професійних моделей, а звичайні люди – старожили нашого краю, чоловіки та жінки, більшості з яких вдалося переступити 90-літній рубіж.

Глянувши на знімки усвідомлюєш: Микола Поцко не просто закарбував цих людей у звичному для них середовищі, а спромігся відобразити на світлині відбиток їхнього життя, котрий виразно читається у поставі, зморшках, очах, емоціях...



„Тобі шістдесят, але ти метеором
Несешся назустріч самому життю
Художник, якому завжди ореолом
Є край наш і люди що служать йому.
Тобі шістдесят із глибин цього віку,
Ти рвешся вулканом осяяти час
Світлинам твоїм не знайти мабуть ліку

На них закарбована більшість із нас...”

Такі поетичні рядки, відкриваючи урочисту частину мистецького заходу, ведучим якого був заступник директора Керецьківської ЗОШ Василь Маровді, презентував своєму другу, фотохудожнику Миколі Поцку, поет-публіцист, адвокат Михайло Турок.

Унікальний талант ювіляра – поєднувати разом минуле і сучасне, фіксувати неповторність миттєвостей, демонструвати оточенню глибинну мистецьку самотність підмітив у своєму виступі і начальник управління культури Закарпатської ОДА Юрій Глеба, який вручив нашому землякові неоціненний у плані творчого розвитку подарунок – фотоілюстративну книгу лауреата Національної премії України ім. Т. Г. Шевченка, заслуженого діяча мистецтв України, художника Міжнародної федерації фотомистецтва, професора ЛНАМ Василя Пилип'юка.

Хоча сам Василь Пилип'юк на урочистостях, не був, проте творами майстра він таки помилювався (відвідав виставку за кілька днів до її офіційного відкриття) і, надихнувшись побаченим, надіслав Миколі Георгійовичу листа зі щирими, теплими відгуками:

„Сьогодні Свалява і все Закарпаття вшановує свого крайнина Миколу Поцка, фотомитця, оспівувача рідного краю та людей, які в ньому живуть... Його роботи вирізняються своїм стилем, любов'ю до тих, кого увічніює у фотографії, радує багатством палітр неповторності рідного краю, природної краси та людської душі.

Вступивши 2009 року у Спільку фотохудожників Закарпаття, ставши учасником та призером багатьох вітчизняних та Міжнародних фотоленерів та фотосалонів Микола Поцко приніс із собою багато різноракурсних поглядів, свіжих ідей новаторських підходів у реалізації мистецьких задумів.

Шановний Миколо Георгійовичу! Ваша безмежна людяність зачаровує! Щиро вітаю вас з вашим творчим та життєвим ювілеєм, зичу міцного здоров'я, нових творчих звершень, нових цікавих зустрічей!”

Про вагомий внесок Миколи Поцка у розвиток культури нашого краю, вітаючи фотохудожника із відкриттям персональної виставки, що стала ковтком свіжого повітря на мистецьких об'рях, говорили начальник відділу культури і туризму Свалявської РДА Наталія Шелеп та директор Свалявського РБК Василь Плоскіна.

Відродно, що на виставці експонувалися не лише світлини, на яких було зображено старожилів Свалявщини, а й знімки людей, завдяки яким творилася історія духовного, культурного, просвітницького, рекреаційного розвитку нашого краю – від минулого й до сучасності, постатей значущих, відомих, тих, які на своєму прикладі заслужили любов і повагу оточення. Серед них – Василь Молнар, Йосип Долинич, Василь Барна, Михайло Хваста, Омелян Ганчак, Павло Ганинець, Іван Гештень та інші.

–Якби Микола Поцко був звичайним „фіксатором минулого”, навряд чи стояли б тут зараз усі ми з вами. Але ж ні! Микола Георгійович – світлописець історії, талановита людина, що не тільки демонструє оточенню характер кожного знімку, але й спонукає закохатися у красу моменту, який зумів зафіксувати з допомогою фотоапарата. Він насправду унікальний митець, адже на відміну від решти творчих особистостей, які оспівують красу у віршах, піснях чи прозі, він отримав від Всевишнього унікальний дар – висвітлювати неоціненні багатства природи, розкривати глибини людської душі, передавати багатогранність емоцій, не кажучи при цьому жодного слова. Успіху, наснаги, щастя, довгих років життя, бажаю нині вам, шановний Миколо Георгійовичу! Свалявщина пишається вами, – мовив, відгукуючись про творчість фотохудожника, чоловік, котрий стояв у витоків освітянської еліти нашого краю, один із тих, чия постать увічнив у фотографії Микола Поцко, 94-літній Василь Михайлович Молнар.

Слова, що їх від щирого серця про талант Миколи Георгійовича мовив мудрий освітянин, так само, як і роботи видатного фотохудожника, у кожному з яких митець вкладає частину своєї душі, воістину викликають повагу.

З теплими словами подяки за працю на мистецькій ниві, побажаннями міцного здоров'я, Божого благословення та творчого розвитку на адресу ювіляра, звернулися до присутніх настоятель храму Різдва Пресвятої Богородиці, протоієрей о. Василь Барна, старофорний протоієрей греко-католицької церкви о. Михайло Хваста, священнослужителі Олександр Хваста та Олександр Гонда.

А от члени Спільки фотохудожників Закарпаття не тільки потішили односпільчанина присутністю на персональній виставці, а й на знак пошани вручили Миколі Поцку пам'ятні подарунки – картину із зображенням осені, іменні нагрудний значок та футболку члена Спільки фотохудожників Закарпаття й навіть шаржеву мініатюру власного постаменту.

Сам же фотохудожник у своєму виступі наголосив:

–Доля подарувала мені найцінніші життєві подарунки: фотоапарат, що його колись дбайливо вклав у мої руки рідний дядько Михайло Шипович, спонукавши мене не лише полюбити мистецтво фотографії, але й примножувати його власними творіннями, кохану дружину, яка навіть у найважчі життєві й творчі моменти ніколи не дозволяла мені опускати рук, завжди підтримувала й понині підтримує всі мої починання, і повагу людей, бо всі ви – ті, хто сьогодні прийшов розділити зі мною радість творчого піднесення, доводите: половину життя, що його пройшов я пліч-о-пліч з фотоапаратом, миті, які за допомогою техніки фіксував, кадри, над якими у пошуках вдалого ракурсу міг працювати годинами, я прожив недаремно.

А ще Микола Поцко справедливо відзначив, що мистецька виставка „Назустріч самому життю: мій край, мої земляки, моя душа” була б неможливою, без віри, підтримки і любові десятків людей. Тому автор принагідно подякував усім, хто долучився до організаційного процесу. Найперше, міському голові Івану Ланьо, соціальним працівникам Тетяні Лютіковій (Свалява), Наталії Приймич (Ганьковиця), Галині Динис (Стройно), Тетяні Коневич (Солочин), Мар’яні Малярчик та Наталії Сегеді (Родниківка), Габріелі Печунці (Поляна), Магдалині Фалес (Неліпино), Вірі Сіткар (Сусково), Єлизаветі Мигович (Росош), Людмилі Маровді (Керецьки), Надії Кнап (Голубине), Ользі Зубрович (Тибава), Наталії Приймі та Марині Федикович (Березники), їх керівнику Тетяні Легезі та Вірі Мотриниць. Щирі слова мовив на адерсу Іштвана Земка, Юрія Лазорки, Євгена Лукечі, Славіка Шелепа, Михайла Пацкана, Юрія Яника, Федора Гештеня, Павла Дулішковича, Павла Ганинця, Юрія Плоскіну, Оксани Головчук, Віталія Фенинця, Світлани Ляхович, Василя Курпіля тощо.

Закінчився мистецький захід музичною композицією „Зніми фотограф нас!”, яку справедливо можна назвати сердечним гімном фотохудожника.

Дуже хочеться, аби ця мелодія у виконанні золотих голосів Срібної Землі – Василя Зварича, Антона Ладані, Віктора Ляха зігривала душу ювіляра такою ж світлою радістю, яку відчувають шанувальники фотомистецтва, насолоджуючись творіннями Миколи Поцка.

З роси і води!